

Már egy hete itt dekkolunk az árkokban, amiből már jóval több van, mint amennyi katona elfér bennük, már nem bírom hallgatni az idióta siptáros vicceket.

[...]

Végre kiderül, mi a faszért meresztjük a seggünket itt a fák között már két hete, tegnap a NATO megkezdte Kis Jugoszlávia bombázását.

[...]

Az elkövetkező három hónapot azon kívül, hogy néha élelemért leereszkedünk a környező falvakba, a lövészárkokban töltöm, az idegeim a picsába, de nehezen tudok erről beszélni, a sivító hang, ahogyan hullnak a bombák, fingod sincs, most épp hova fog becsapódni, az árok mellett a telefonközpontos kamion még a lakásom, kapom és továbbítom a légiriadós jelentéseket, az izmaim el vannak gémberegve, hányanom kell a kutyahústól, bujkálunk, hasra, vesd magad a földre, ne feküdj gépjármű alá, hasra, feküdj a fa tövébe, hova szaladsz, te barom, mondták, hogy ne feküdjünk gépjármű alá.

PÉRELI ZSUZSA: BOLDOGASSZONY